

4 Aars Gjennemsnit; Gjennemsnittet for de sidste 5 Aar (1876—80) er 1,097. Da der ved Gjældscommissionen, for at levne Dommeren den nødvendige Tid til at affatte Domme saavel som til at gjøre sig bekendt med Sagerne forinden deres første Foretagelse i Retten, kun kan holdes Ret 3 Dage om Ugen, af hvilke derhos den ene udelukkende maa anvendes til Dommens Affigelse og Foretagelse af Vidnesager, vil et Antal af 5 à 6,000 nye Sager fordelte over hele Aarets c. 100 Retsdage give 50 à 60 nye Sager paa hver Retsdag; og ligeledes vil et Antal af imellem 1,100 og 1,300 Domme fordelte ligeligt paa hele Aaret, saaledes at alle Aarets Dage medregnes, give 3 à 4 Domme paa hver Dag. — At det med Behandlingen af en saa stor Mængde af Sager forbundne Arbejde er mere, end der forsvareligt kan lægges paa en enkelt Dommer, deri maa Ministeriet være enigt med Retten, og man skal i saa Henseende særligt fremhæve, at der saa godt som i alle de nye Sager skal prøves forlig med de mødende Parter eller deres Fuldmægtige, et Arbejde, der er ligesaa besværligt som tidsspildende. Det vil ogsaa næppe kunne undgaa, at en saadan Overbebyrdelse bliver skadelig for Sagernes Behandling i Retten, idet denne ofte maa foregaa med en større Ihærdighed end ønskeligt, ligesom Sagerne forsinkes, idet det for at fordele Sagerne nogenlunde ligeligt paa de forskellige Retsdage ideligt bliver nødvendigt at udsætte deres første Foretagelse i Retten til en senere Retsdag end den, som Barret og Forkyndelsen vilde medføre. Det kan derhos ikke antages, at den omhandlede stærke Tiltagen i Sagernes Antal blot skulde være forbigaaende, idet den jo kun er en naturlig Følge af Hovedstadens stærkt tiltagende Folkemængde og af Befolkningens hele økonomiske Udvikling. Som det ogsaa af Oversigten ses, er Sagernes Antal fra 1864 til 1870 steget hvert Aar. I Aarene 1871 til 1873 viser sig nogen Afstagen. Efter 1873 begynder Stigningen igjen og har her, som det vil ses, navnlig været meget stærk siden 1876. I det sidst forløbne Aar har Antallet af nye Sager vel været noget mindre end i de to foregaaende, men denne Formindskelse er dog forholdsvis mindre betydelig og ses navnlig ikke at have havt nogen Indflydelse paa Antallet af de affagte Domme, der tværtimod er større end i noget foregaaende Aar, ligesom det ogsaa kan bemærkes, at de nye Sagers Antal i Aarets sidste Kvartal har været ikke lidet større end i de 3 foregaaende Kvartaler. Under disse Omstændigheder maa Ministeriet med Retten anse en Omordning af Gjældscommissionen paa den i Indstillingen foreslaaede Maade for en Nødvendighed.

Spørgsmaalet bliver da blot, om en saadan Omordning lader sig iværksætte, uden at der sker en Forøgelse i Rettens Arbeidskraft. Som oven berørt, blev ved Lov af 12te November 1862 Antallet af Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Assessorer, der hidtil havde været 14, fastsat til 16 — ved hvilken Udvidelse i øvrigt, saaledes som af Justitiarius fremhævet, Antallet af de Tilforordnede, der deltog i Bøteringen, i Virkeligheden kun forøgedes med 1, idet Ekstremcommissionen, der tidligere havde bestaaet af 2 Medlemmer, ifølge Lov af 23de Januar 1862 var kommen til at bestaa af 3 Medlemmer, og de Assessorer, der have Sæde i Ekstremcommissionen, kun i meget ringe Grad kunne tage Del i Bøteringen. Som det fremgaa af den nedenstaaende Fortegnelse over Sager og Domme ved Rettens Hovedafdeling i Aarene 1863—80, er det nu saa langt fra, at Forretningernes Mængde i dette Tidsrum her er aftagen, at der tværtimod gennemgaaende viser sig en navnlig i de senere Aar ikke ubetydelig Stigning. Navnlig er Antallet af Dommene i civile Sager i 1ste Instans — hvilket gennemgaaende er de Sager, som kræve mest Arbejde af Rettens Medlemmer — i de sidste Aar steget meget betydeligt. Medens saaledes Aarene 1863—76 for disse Sagers Vedkommende give et aarligt Gjennemsnit af 185 Domme, har de fire sidste Aars Gjennemsnit været 287; de sidste 5 Aars Gjennemsnit har været 273. Dertil kommer endnu, at det stigende Antal Sager ved Gjældscommissionen ogsaa har medført et forøget Arbejde for Rettens øvrige Medlemmer, af hvilke jo ifølge Bestemmelsen i Forordningen af 6te August 1824 § 7 fire skulde deltage i Paakjendelsen af de Gjældscommissionssager, hvis Vardi er over 40 Kr. Lægges man Antallet af Domme i disse Sager til Antallet af de ved Hovedretten affagte Domme, faar man for Aarene 1863—76 gennemsnitligt 882 Domme om Aaret, for Aarene 1877—80 derimod 1,324; for de sidste 5 Aar bliver det aarlige Gjennemsnit 1,247. — At der under disse Omstændigheder ikke kan være Tale om at tage nogen Kræfter bort fra Rettens Hovedafdeling, maa formentlig anses for en given Sag. Skal altsaa den ovenomhandlede Omordning af Gjældscommissionen finde Sted — og at dette sker, maa Ministeriet som sagt anse for en Nødvendighed, og det saa meget mere, som Øphobningen af Sager ved Gjældscommissionen ogsaa medfører en ikke ubetydelig Tidsspilde for de mødende Parter — bliver det ogsaa nødvendigt, i Overensstemmelse med, hvad der i Indstillingen er foreslaaet, at forøge Antallet af Rettens Assessorer.